

अमर
वै ७

सुषवीकारवीपृथ्वीपृथुः कालोपकुञ्चिका । आर्द्रकंमृङ्गवेरंस्यादऽथछ
त्रावितुन्नकम् ॥ ३७ ॥ कुस्तुमुरुचधन्याकमथमुग्रीमहौषधम् । स्त्री
मपुंसकयोर्विम्बनागरंविम्बभेषजम् ॥ ३८ ॥ आरनालकसौवीरकु
स्माषाभिषुतानिव । अवन्तिसेमधान्यास्तुज्जलानिचकाञ्जिके ॥ ३९ ॥
सहस्रवेधिजतुकंवाह्लोकिंरुद्रमठम् । तत्पत्रीकारवीपृथ्वीवाष्पिकाक
वरीपृथुः ॥ ४० ॥ निशाह्वाकाञ्चनोपीताहरिद्रावरवर्णिनी । सामुद्र्य
तुलवणमक्षीबंवशिरञ्चतत् ॥ ४१ ॥ सैन्धवेऽस्त्रीशीतशिवंमाणि
मन्यञ्चसिन्धुजे । ऐमकेवस्तुकंपाक्यंविडञ्चकृतकेदयम् ॥ ४२ ॥ सौव
र्चलेऽश्चरुचकेतिलकंतत्रमेचके । मत्स्यण्डीफाणितंखण्डविकारैशर्क
रसिता ॥ ४३ ॥ कूर्चिकाक्षीरविकृतिः स्याद्रसालातुमार्जिता । स्यान्नेम
नंतुनिष्ठानंचिलिङ्गावासितावधेः ॥ ४४ ॥ शूलकृतंभटिचंस्याच्छूल्यमू
र्यन्तुपैठरम् । प्रणीतमुपसम्पन्नप्रयस्तंस्यात्सुसंस्कृतम् ॥ ४५ ॥ स्यात्पि
च्छिजन्तुविजिलंसंमृष्टंशोधितंसमे । चिकूणंमसृणंस्निग्धंतुल्येभावितवासि
ते ॥ ४६ ॥ आपक्वंपैलिरभ्यूषेलाजाः पुंभूमिचाश्रुताः । पृथुकः स्याच्चि
पिठकोधानाभृष्टयवेस्त्रियाम् ॥ ४७ ॥ पूषोऽपूपः पिष्टकः स्यात्कारभोदधि
सक्तवः । मिस्तास्त्रीभक्तमन्धोऽन्नमोदनोऽस्त्रीसदीदिविः ॥ ४८ ॥
मिस्तटादधिकसर्वरसाग्रेमण्डमस्त्रियाम् । मासरचामनिस्तावामण्डे
भक्तसमृद्धवे ॥ ४९ ॥ यवागूरुक्षिकाश्राणाविलेपीतरलाचसा । गव्यं